

Cuando hablan de cultura

Published by [Interacció](#) [1] on 14/03/2013 - 14:31 | Last modification: 22/07/2015 - 12:01

Ignacio Molano, advocat i gestor cultural, analitza en aquest llibre les conseqüències d'una manera determinada d'entendre les polítiques culturals que ha mitificat la cultura i l'ha sotmès al mercat. Aquest especialista en Responsabilitat Social associada a la cultura, docent del Màster en Gestió Cultural de la Universitat Carlos III de Madrid i soci fundador d'[Impacta Cultura](#) [2], parteix de la premissa que la cultura es basa en la creació i en el diàleg. Creu que els processos creatius no són terreny exclusiu dels artistes sinó que també hi han de participar de manera activa gestors, investigadors i ciutadans. I que s'ha de fomentar el diàleg i el debat crític i obert entre tots ells. Segons l'autor, una de les funcions de les polítiques culturals hauria de ser oferir i propiciar aquests espais de diàleg i mediació.

Però una de les idees principals que presenta Molano en '[Cuando hablan de cultura. El mito de lo cultural en el nuevo espacio público](#) [3]' és que aquest diàleg és impossible perquè en aquests moments la cultura no es construeix ni es qüestiona dia a dia sinó que es defensa. No importa com ni amb quins objectius, però sembla que tothom, independentment de les tendències polítiques, està d'acord en què la cultura és el bé per antonomàsia. I això li sembla molt sospitos.

L'autor s'hi mostra preocupat pel fet que la cultura hagi impregnat la vida política i que l'esfera individual hagi guanyat terreny a l'espai públic. L'esfera cultural ha passat a ser privada i per tant, no pot ser qüestionada ni debatuda, ni exerceix cap funció emancipadora per a la societat. Així mateix, l'espai públic s'ha convertit en un espai de ningú o, pitjor, d'uns pocs que negocien els seus interessos individuals.

I les polítiques culturals que, segons Molano, haurien d'estar al servei de la reflexió, el debat, la participació, i que haurien de fomentar la creació col·lectiva i donar significat a les experiències vitals, han jugat clarament a consagrar la cultura, a mitificar-la, a deformar-la, a mercantilitzar-la, a tornar-la buida, inofensiva i paralitzant. L'autor culpa a administracions públiques, indústries culturals, mitjans de comunicació, empreses i associacions sense ànim de lucre – això és espai públic ampliat – d'haver fomentat aquesta cultura de l'entreteniment privat.

L'autor reclama una nova cultura deliberativa, horitzontal, col·laborativa, social, creativa, comunitària, directa, propera i sostenible i que vetlli pel pro-comú. Amb la tecnologia i el món digital com a grans aliats.

Las intervenciones calificadas normalmente de “políticas culturales” no son, ni mucho menos, lo que más incide en las transformaciones culturales de una sociedad; éstas, al contrario, obedecen a las necesidades pragmáticas de la hegemonía.

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [4]

[Inicia sessió](#) [5] o [registra't](#) [6] per enviar comentaris

Tags: participació

Tags: valor

Tags: urbanisme

Tags: procomú

Tags: polítiques públiques

- [7]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/CIDOC/blogs/2013/03/14/cuando-hablan-de-cultura-ignacio-molano>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <http://www.impactacultura.com/blog/>

[3] <http://cercles.vtlseurope.com:8098/lib/item;jsessionid=B0873403BC16BE54589B8F76A42A5390?id=chamo:10701&theme=CERC>

[4] <http://cercles.diba.cat>

[5] <http://interaccio.diba.cat/>

[6] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[7] <https://interaccio.diba.cat/node/3394>